

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ:...../ສຜຊ

ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ວັນທີ.....

ຮ່າງກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ
(ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2016)

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 (ປັບປຸງ) ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດຫລັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມ, ການຄຸ້ມຄອງ ການລົງທຶນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ການລົງທຶນຂອງພາກທຸລະກິດພາຍໃນອອກໄປລົງທຶນ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການລົງທຶນ ມີຄວາມສະດວກ, ວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທຳ ຖືກຕ້ອງ, ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ດ້ານຕ່າງໆຈາກລັດ, ຮັບປະກັນສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ລົງທຶນ ຂອງລັດ, ຂອງປະຊາຊົນ ແນ່ໃສ່ປະກອບສ່ວນ ຢ່າງຕັ້ງໜ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ເຕີບໃຫຍ່, ເຂັ້ມແຂງ, ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຕາມ ທິດສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ, ເຊື່ອມໂຍງກັບເສດຖະກິດພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ

ມາດຕາ 2 (ປັບປຸງ) ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ

ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແມ່ນການວາງນະໂຍບາຍ ການສ້າງສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ເງື່ອນໄຂໃນດ້ານ ຕ່າງໆແກ່ການລົງທຶນຂອງເອກະຊົນ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນສາມາດດຳເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວໄດ້ຢ່າງສະດວກ, ວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທຳ, ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ, ລວມທັງການ ອະນຸຍາດອອກໄປລົງທຶນ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຂອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ.

ມາດຕາ 3 (ປັບປຸງ) ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບຕ່າງໆທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. **ການລົງທຶນ** ໝາຍເຖິງ ການນຳເອົາເງິນທຶນ, ຊັບສິນທີ່ມີຕົວຕົນ ແລະ ບໍ່ມີຕົວຕົນ ເພື່ອດຳເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຫລື ອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ;
2. **ຜູ້ລົງທຶນ** ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ໄດ້ລົງທຶນດຳເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຫລື ອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ;
3. **ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ** ໝາຍເຖິງ ຝົນລະເມືອງລາວ, ຄົນຕ່າງດ້າວ, ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນຂອງຜູ້ທີ່ດຳລົງ ຊີວິດ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
4. **ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ** ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ ທີ່ມາດຳເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
5. **ທຶນທີ່ມີຕົວຕົນ** ໝາຍເຖິງ ເງິນຕາ, ສັງຫາລິມະຊັບ ແລະ ອະສັງຫາລິມະຊັບ;
6. **ທຶນທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ** ໝາຍເຖິງ ຊັບສິນທາງປັນຍາ, ລາຍຮັບທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນອະນາຄົດ, ສິດເຊົ່າ, ສິດທາງດ້ານການ ຄ້າ, ມູນຄ່າການສຳປະທານ ແລະ ອື່ນໆ;
7. **ສັນຍາສຳປະທານ** ໝາຍເຖິງ ສັນຍາທີ່ເຊັນກັນ ລະຫວ່າງ ນິຕິບຸກຄົນ ກັບ ອົງການທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ຂອງ ລັດຖະບານ ທີ່ໃຫ້ສິດໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ຫຼື ການພັດທະນາໂຄງການໃດໜຶ່ງ ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ພາຍໃຕ້ບັນດາເງື່ອນໄຂສະເພາະຕາມສັນຍາ;
8. **ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ** ໝາຍເຖິງ ເອກະສານບັນທຶກການຕົກລົງ ລະຫວ່າງ ນິຕິບຸກຄົນ ກັບ ອົງການທີ່ໄດ້ ຮັບມອບໝາຍຂອງລັດຖະບານ ເພື່ອໃຫ້ສິດໃນການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງໂຄງການ;
9. **ພາຫະນະຮັບໃຊ້ການຜະລິດໂດຍກົງ** ໝາຍເຖິງ ກົນຈັກ ແລະ ພາຫະນະທີ່ນຳໃຊ້ໂດຍກົງ ເຂົ້າໃນການດຳເນີນ ກິດຈະການລົງທຶນຕາມການກຳນົດ ຂອງລັດຖະບານ;
10. **ການລົງທຶນທາງກົງ** ໝາຍເຖິງ ການນຳເອົາທຶນ ເຂົ້າດຳເນີນທຸລະກິດ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນ ກາຍເປັນເຈົ້າຂອງວິ ສາຫະກິດ, ຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ຫລື ຂະຫຍາຍວິສາຫະກິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
11. **ການອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດຂອງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ** ໝາຍເຖິງ ການນຳເອົາທຶນ ແລະ ຊັບສິນຂອງຜູ້ລົງທຶນ ພາຍໃນ ອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ໂດຍການສ້າງຕັ້ງເປັນນິຕິບຸກຄົນໃໝ່ ຫລື ສາຂາ, ຮ່ວມທຶນ ຫລື ຊື້ ກິດຈະການຂອງບໍລິສັດຕ່າງປະເທດ.
12. **ບໍລິສັດຂ້າມຊາດ** ໝາຍເຖິງບໍລິສັດທຸລະກິດເອກະຊົນໃນປະເທດໃດໜຶ່ງ ຊຶ່ງມີອຳນາດບໍລິຫານ ແລະ ການ ກຳນົດນະໂຍບາຍສູງສຸດໃນປະເທດແມ່ ແລະ ມີການດຳເນີນກິດຈະການ ຫລື ສາຂາຄວບຄຸມໃນຫລາຍໆປະ ເທດ.

ມາດຕາ 4 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ

ລັດສົ່ງເສີມການລົງທຶນຂອງທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ດ້ວຍການວາງ ນະໂຍບາຍ ເພື່ອສ້າງສະພາບແວດລ້ອມ, ເງື່ອນໄຂອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ການກຳນົດນິຕິກຳ ກ່ຽວຂ້ອງ, ການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ຈຳເປັນ, ການໃຫ້ນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ-ອາກອນ, ດ້ານແຮງງານ, ການໃຫ້

ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ສະໜອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ, ລວມທັງການຮັບຮູ້, ຮັບປະກັນປົກປ້ອງສິດ, ຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ດ້ານຕ່າງໆ ຂອງຜູ້ລົງທຶນ ໂດຍສອງຄ່ອງຕາມກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ລັດສິ່ງເສີມໃຫ້ລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ທຸກຂະແໜງການ, ກິດຈະການໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ຍົກ ເວ້ນເຂດ ແລະ ກິດຈະການ ທີ່ແຕະຕ້ອງເຖິງຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ ມີຜົນສະທ້ອນອັນຮ້າຍແຮງ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ, ສຸຂະພາບ ຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ວັດທະນະທຳອັນດົງາມຂອງຊາດ ໃນປັດຈຸບັນ ແລະ ຍາວນານ.

ມາດຕາ 5 (ປັບປຸງ) ຫລັກການກ່ຽວກັບການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ

ການສິ່ງເສີມການລົງທຶນຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຫລັກການດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບແນວທາງນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ແຜນພັດທະນາຂອງຂະແໜງການ, ເຂດແຄວ້ນ, ແຜນຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມແບບຮອບດ້ານ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບສະພາບການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມໃນແຕ່ລະໄລຍະ, ຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ດີຂຶ້ນ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
2. ລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໃນການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ ຂອງພາກເອກະຊົນ;
3. ຮັບປະກັນໃຫ້ການລົງທຶນໄດ້ຮັບການບໍລິການທີ່ສະດວກ, ວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທຳ ແລະ ໃຫ້ຄວາມສະໜັບສະໜູນພາບຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ ດ້ວຍການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ, ຮັບປະກັນການປົກປ້ອງສິດ, ກຳມະສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດດ້ານຕ່າງໆ ຂອງຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ໄດ້ຮັບຈາກລັດ ໂດຍສອດຄ່ອງຕາມກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ.
4. ວາງນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ ເພື່ອດຶງດູດການລົງທຶນ ທີ່ມີຄຸນນະພາບ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ;
5. ຮັບປະກັນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໄປພ້ອມກັບການປົກປັກຮັກສາວັດທະນະທຳ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ທັງຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງ, ຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມປອດໄພໃນທົ່ວສັງຄົມ ແລະ ໃນເຂດການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 6 (ປັບປຸງ) ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ນຳໃຊ້ສຳລັບຜູ້ລົງທຶນ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດທີ່ເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ພົວພັນໂດຍກົງກັບການລົງທຶນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ການອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 7 ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດສິ່ງເສີມການພົວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໃນວຽກງານ ສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ເຕັກໂນໂລຢີ ແລະ ປະສົບການດ້ານການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ, ການຕະຫລາດ, ການຄ້າ, ແຫລ່ງທຶນ, ການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ພາກທີ II ຮູບການ ການລົງທຶນ

ມາດຕາ 8 (ປັບປຸງ) ຮູບການ ການລົງທຶນ

ຜູ້ລົງທຶນສາມາດລົງທຶນທາງກົງ ດ້ວຍຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການລົງທຶນຝ່າຍດຽວຂອງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ຫລື ຕ່າງປະເທດ;
2. ການລົງທຶນແບບຮຸ້ນສ່ວນລະຫວ່າງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນກັບຕ່າງປະເທດ;
3. ການລົງທຶນທຸລະກິດຮ່ວມຕາມສັນຍາ.

ມາດຕາ 9 ການລົງທຶນຝ່າຍດຽວຂອງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນຫລື ຕ່າງປະເທດ

ການລົງທຶນຝ່າຍດຽວ ຂອງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ຫລື ຕ່າງປະເທດ ແມ່ນການລົງທຶນຂອງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ຫລື ຕ່າງ ປະເທດຝ່າຍດຽວ ຊຶ່ງອາດຈະມີຜູ້ລົງທຶນຜູ້ດຽວ ຫລື ຫລາຍຜູ້ລົງທຶນໃນກິດຈະການ ຫລື ໂຄງການໃດໜຶ່ງ ຢູ່ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 10 ການລົງທຶນແບບຮຸ້ນສ່ວນລະຫວ່າງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນກັບຕ່າງປະເທດ

ການລົງທຶນແບບຮຸ້ນສ່ວນລະຫວ່າງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ກັບຕ່າງປະເທດ ແມ່ນການລົງທຶນຮ່ວມ ລະຫວ່າງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ກັບຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງດຳເນີນທຸລະກິດ, ມີກຳມະສິດຮ່ວມກັນ ແລະ ສ້າງເປັນນິຕິບຸກຄົນໃໝ່ ຂຶ້ນພາຍໃຕ້ກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ, ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ, ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ລົງທຶນແບບຮຸ້ນສ່ວນແມ່ນ ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາຮ່ວມທຶນ ແລະ ກົດລະບຽບຂອງນິຕິບຸກຄົນໃໝ່ດັ່ງກ່າວ.

ສຳລັບຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ທີ່ລົງທຶນໃນຮູບການດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງປະກອບທຶນຢ່າງໜ້ອຍບໍ່ໃຫ້ຫລຸດ ສິບສ່ວນຮ້ອຍ (10%) ຂອງທຶນທັງໝົດ.

ມາດຕາ 11 (ປັບປຸງ) ການລົງທຶນແບບທຸລະກິດຮ່ວມຕາມສັນຍາ

ການລົງທຶນແບບທຸລະກິດຮ່ວມຕາມສັນຍາ ແມ່ນການດຳເນີນທຸລະກິດໃດໜຶ່ງ ຮ່ວມລະຫວ່າງ ນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ ກັບນິຕິບຸກຄົນພາຍໃນ ຢູ່ສປປ ລາວ ໂດຍມີສັນຍາຮ່ວມທຸລະກິດນຳກັນຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງ ສປປ ລາວ ໃນໄລຍະເວລາອັນແນ່ນອນໃດໜຶ່ງ ແລະ ໂດຍ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງສ້າງຕັ້ງເປັນນິຕິບຸກຄົນໃໝ່ ຫລື ສາຂາຂຶ້ນຢູ່ ສປປ ລາວ. ສັນຍາດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງກຳນົດສິດ, ພັນທະ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງແຕ່ລະຝ່າຍ ຕໍ່ກັນ ແລະ ກັນ ແລະ ຕໍ່ລັດຖະບານຢ່າງຈະແຈ້ງ.

ນິຕິບຸກຄົນພາຍໃນທີ່ໄດ້ລົງນາມໃນສັນຍາຮ່ວມທຸລະກິດຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້, ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອຮັບຮອງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຕາມລະບຽບການ.

ສັນຍາການລົງທຶນແບບທຸລະກິດຮ່ວມຕາມສັນຍາ ຕ້ອງນຳໄປຍັງຍືນຄວາມຖືກຕ້ອງຈາກອົງການທະບຽນສານ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ພາກທີ III

ປະເພດກິດຈະການການລົງທຶນ, ທຶນຈິດທະບຽນ ແລະ ຂັ້ນການຝ່າລະນາການລົງທຶນ

ໝວດທີ 1

ປະເພດກິດຈະການ ການລົງທຶນ

ມາດຕາ 12 (ປັບປຸງ) ປະເພດກິດຈະການການລົງທຶນ

ປະເພດກິດຈະການລົງທຶນ ປະກອບມີ:

1. ກິດຈະການທົ່ວໄປ;
2. ກິດຈະການສໍາປະທານ;
3. ກິດຈະການລົງທຶນຮ່ວມພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ (PPP);
4. ກິດຈະການພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ.

ມາດຕາ 13 (ປັບປຸງ) ກິດຈະການທົ່ວໄປ

ກິດຈະການທົ່ວໄປ ແມ່ນກິດຈະການລົງທຶນ ໃນຂະແໜງການທຸລະກິດທົ່ວໄປ ທີ່ ບໍ່ແມ່ນກິດຈະການສໍາປະທານ ຊຶ່ງແບ່ງອອກເປັນ 2 ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ກິດຈະການທີ່ນອນໃນບັນຊີທຸລະກິດຄວບຄຸມ;
2. ກິດຈະການທີ່ບໍ່ນອນໃນບັນຊີທຸລະກິດຄວບຄຸມ.

ມາດຕາ 14 (ປັບປຸງ) ກິດຈະການສໍາປະທານ

ກິດຈະການສໍາປະທານແມ່ນກິດຈະການລົງທຶນທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກລັດຖະບານ ໂດຍມີສັນຍາລະຫວ່າງ ນິຕິບຸກຄົນ ກັບ ລັດຖະບານ ຊຶ່ງແບ່ງອອກເປັນ 2 ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ກິດຈະການສໍາປະທານທີ່ຕິດພັນກັບການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ;
2. ກິດຈະການສໍາປະທານທີ່ບໍ່ຕິດພັນກັບການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ.

ລາຍລະອຽດຂອງປະເພດກິດຈະການສໍາປະທານ ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນບັນຊີສະເພາະ.

ລັດຖະບານ ສາມາດເຂົ້າຖືຮຸ້ນໃນກິດຈະການສໍາປະທານຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ໂດຍສອດຄ່ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 15 (ໃໝ່) ກິດຈະການລົງທຶນຮ່ວມພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ

ກິດຈະການລົງທຶນຮ່ວມພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ແມ່ນກິດຈະການຮ່ວມລົງທຶນລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ພາຍໃຕ້ສັນຍາການລົງທຶນຮ່ວມ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ຫຼື ສະໜອງການບໍລິການ ຊຶ່ງຖືກຄຸ້ມຄອງໂດຍກົດໝາຍສະບັບນີ້. ລັດຖະບານອອກລະບຽບການສະເພາະ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນໃນຮູບແບບ ການຮ່ວມລົງທຶນລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ.

ມາດຕາ 16 (ປັບປຸງ) ກົດຈະການພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ

ກົດຈະການພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແມ່ນກົດຈະການລົງທຶນ ພັດທະນາເຂດໃດໜຶ່ງ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ ເພື່ອປະຕິບັດນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມພິເສດ, ມີກົນໄກຄຸ້ມຄອງ ບໍລິຫານສະເພາະທີ່ອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການດຶງດູດການລົງທຶນ, ການດໍາເນີນທຸລະກິດ, ການຜະລິດ, ການບໍລິການ ແນໃສ່ສ້າງເປັນແຫຼ່ງເກັບລາຍຮັບ, ສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ, ສ້າງເສດຖະກິດພູມປັນຍາ, ຮັບເອົາເຕັກໂນໂລຊີການຜະລິດໃໝ່ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງທີ່ທັນສະໄໝ, ຮັບປະກັນຄວາມສະຫງົບປອດໄພ ແລະ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມໃຫ້ຍືນຍົງ, ເຊື່ອມໂຍງກັບເສດຖະກິດພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ

ໝວດທີ 2

ການລົງທຶນໃນກົດຈະການທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 17 (ປັບປຸງ) ການສະເໜີລົງທຶນ

ຜູ້ລົງທຶນທີ່ມີຈຸດປະສົງ ລົງທຶນໃນກົດຈະການທົ່ວໄປທີ່ບໍ່ນອນໃນບັນຊີທຸລະກິດຄວບຄຸມ ໃຫ້ຍື່ນຄໍາຮ້ອງຕໍ່ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເພື່ອຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ.

ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງ ລົງທຶນໃນກົດຈະການທົ່ວໄປທີ່ນອນໃນບັນຊີຄວບຄຸມ ໃຫ້ຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍລົງທຶນ ຜ່ານຫ້ອງ ການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຢູ່ ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 18 (ໃໝ່) ການພິຈາລະນາການສະເໜີຂໍລົງທຶນ.

ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າພິຈາລະນາ ການລົງທຶນໃນກົດຈະການທົ່ວໄປ ບໍ່ນອນໃນບັນຊີຄວບຄຸມ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ.

ຂະແໜງ ການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ພິຈາລະນາການລົງທຶນ ໃນກົດຈະການທີ່ນອນໃນບັນຊີຄວບຄຸມ ຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ຫຼັງຈາກໄດ້ຮັບສໍານວນເອກະສານສະເໜີຂໍລົງທຶນ ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ແລ້ວນໍາສະເໜີລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງພິຈາລະນາ
2. ຫຼັງຈາກໄດ້ຮັບແຈ້ງການຈາກລັດຖະບານ ຫຼື ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ, ຂະແໜງ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ອອກໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ຫຼື ແຈ້ງຕອບໃຫ້ຜູ້ສະເໜີຂໍລົງທຶນຊາບ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ຫ້າ (5) ວັນລັດຖະການ.

ມາດຕາ 19. ການສ້າງຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ

ການສ້າງຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ ກົດຈະການທົ່ວໄປ ທີ່ບໍ່ນອນໃນບັນຊີທຸລະກິດຄວບຄຸມ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ.

ການສ້າງຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ ກົດຈະການທົ່ວໄປ ທີ່ນອນໃນບັນຊີທຸລະກິດຄວບຄຸມ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າສົ່ງເສີມການລົງທຶນສະບັບນີ້.

ໝວດທີ 3

ການລົງທຶນໃນກິດຈະການສໍາປະທານ

ມາດຕາ 20 (ປັບປຸງ) ການສະເໜີຂໍລົງທຶນ

ຜູ້ລົງທຶນທີ່ມີຈຸດປະສົງລົງທຶນໃນກິດຈະການສໍາປະທານ ຕ້ອງຢືນຄໍາຮ້ອງຂໍລົງທຶນ ຕໍ່ ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ແລ້ວນໍາສະເໜີລັດຖະບານ ຫລື ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 21 (ປັບປຸງ) ການຄັດເລືອກເອົາຜູ້ລົງທຶນ

ຜູ້ສະເໜີລົງທຶນໃນກິດຈະການສໍາປະທານ ຕ້ອງມີຖານະເປັນນິຕິບຸກຄົນ, ມີປະສົບການສະເພາະດ້ານ, ມີຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານການເງິນໃນການລົງທຶນດ້ວຍຕົນເອງ ຫລື ດ້ວຍການບໍລິຫານລົງທຶນທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ໄດ້ຜ່ານການຄັດເລືອກຕາມແຕ່ລະກໍລະນີດ້ວຍວິທີການຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ການປຽບທຽບ, ການປະມຸນ ຫລື ການປະເມີນຜົນ ໂດຍຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ໂດຍການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ການຄັດເລືອກເອົາຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມໂປ່ງໃສ, ການເປີດເຜີຍ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້.

ວິທີການຄັດເລືອກເອົາຜູ້ລົງທຶນໃນກິດຈະການສໍາປະທານໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 22 (ປັບປຸງ) ການພິຈາລະນາການລົງທຶນ

ທຸກກິດຈະການສໍາປະທານ ຕ້ອງສະເໜີຜ່ານທ້ອງຖານບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຢູ່ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ພິຈາລະນາ ແລະ ນໍາສະເໜີຂໍອະນຸມັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ຫລັງຈາກໄດ້ຮັບສໍານວນເອກະສານສະເໜີຂໍລົງທຶນ ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າແລ້ວນໍາສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາຕົກລົງທາງດ້ານຫລັກການ ໂດຍຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ຜູ້ລົງທຶນ ແລະ ປະຊາຊົນ;
2. ຫລັງຈາກໄດ້ຮັບແຈ້ງການເຫັນດີຈາກລັດຖະບານ ຫລື ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ, ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນເຈົ້າການໃນການເຈລະຈາ ແລະ ການຮ່າງບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫລື ສັນຍາ ແລ້ວນໍາເອົາຜົນຂອງການເຈລະຈາຂອງໂຄງການດັ່ງກ່າວ ສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ຫລື ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ເພື່ອພິຈາລະນາຕົກລົງ ແລະ ເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫລື ສັນຍາ;
3. ແນະນໍາໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນວາງເງິນຄໍ້າປະກັນໂຄງການຕາມລະບຽບການ ໂດຍອີງຕາມປະເພດ ແລະ ຂະໜາດຂອງການລົງທຶນ. ເງິນຄໍ້າປະກັນດັ່ງກ່າວຕ້ອງຖອກໄວ້ໃນບັນຊີຄັງເງິນແຫ່ງຊາດ ແລະ ຈະຖືກສົ່ງຄືນພາຍຫລັງທີ່ເຮັດສໍາເລັດບັນດາໜ້າວຽກທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫລື ສັນຍາ.

ມາດຕາ 23 (ປັບປຸງ) ສັນຍາສໍາປະທານ

ທຸກການລົງທຶນໃນກິດຈະການສໍາປະທານຕ້ອງມີສັນຍາກັບລັດຖະບານ. ການລົງທຶນໃນກິດຈະການພະລັງງານໄຟຟ້າ ແລະ ແຮ່ທາດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ສໍາລັບການລົງທຶນສໍາປະທານທີ່ດິນ ເຮັດກິດຈະການກະສິກໍາ-ປ່າໄມ້ ແລະ ກິດຈະການສໍາປະທານອື່ນໆ ທີ່ຕິດພັນກັບການ

ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ຕ້ອງມີບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ, ສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ ແລະ /ຫລື ສັນຍາສຳປະທານ. ຂັ້ນຕອນການພິຈາລະນາລະອຽດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ສັນຍາສຳປະທານຕ້ອງມີເນື້ອໃນດັ່ງຕໍ່: ເປົ້າໝາຍ, ມູນຄ່າ, ອາຍຸສັນຍາ, ບັນດາເງື່ອນໄຂ, ສິດ, ຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ພັນທະຂອງຄູ່ສັນຍາ.

ມາດຕາ 24 (ປັບປຸງ) ການປ່ຽນແປງເນື້ອໃນຂອງສັນຍາສຳປະທານ

ເນື້ອໃນຂອງສັນຍາສຳປະທານ ອາດຈະຖືກປ່ຽນແປງ ບົນພື້ນຖານການຕົກລົງເຫັນດີຂອງຄູ່ສັນຍາ. ຖ້າວ່າການປ່ຽນແປງນັ້ນ ຫາກ ບໍ່ແມ່ນການປ່ຽນແປງສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຄູ່ສັນຍາ, ວັດຖຸປະສົງຂອງສັນຍາ, ໂອນໂຄງການ, ເພີ່ມເຕີມຄູ່ສັນຍາ ຫລື ຜູ້ຖືຮຸ້ນ ແມ່ນຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພິຈາລະນາແກ້ໄຂຕາມພາລະບົດບາດ.

ມາດຕາ 25 (ປັບປຸງ) ອາຍຸການລົງທຶນ

ອາຍຸການລົງທຶນ ແມ່ນອີງຕາມປະເພດ, ຂະໜາດ, ມູນຄ່າການລົງທຶນ, ເງື່ອນໄຂ, ບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ຂອງກິດຈະການ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ແຕ່ສູງສຸດບໍ່ໃຫ້ເກີນຫ້າສິບ (50) ປີ.

ອາຍຸການລົງທຶນ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ ຫລື ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ບົນເງື່ອນໄຂຜູ້ລົງທຶນໄດ້ປະຕິບັດສັນຍາສຳປະທານ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ໄດ້ນຳເອົາຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ.

ມາດຕາ 26 (ໃໝ່) ການມອບ, ໂອນ ສິດ ຕາມສັນຍາຫລື ໂອນຮຸ້ນ

ຜູ້ລົງທຶນທີ່ຢູ່ໃນໄລຍະການປະຕິບັດ ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ໃນໄລຍະດຳເນີນການຊອກຄົ້ນ ພາຍໃຕ້ສັນຍາຊອກຄົ້ນ ແລະ ສຳຫລວດແຮ່ທາດ ບໍ່ສາມາດມອບ, ໂອນສິດຕາມສັນຍາ ຫລື ໂອນຮຸ້ນ ໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນອື່ນໄດ້

ຜູ້ລົງທຶນທີ່ໄດ້ຮັບສິດ ຕາມສັນຍາພັດທະນາໂຄງການ, ສັນຍາຊອກຄົ້ນ-ສຳຫລວດ ທີ່ຢູ່ໃນໄລຍະຂອງການສຳຫລວດ ແລະ ສັນຍາສຳປະທານ ບໍ່ສາມາດມອບ, ໂອນສິດຕາມສັນຍາ ຫລື ໂອນຮຸ້ນໄດ້ ເວັ້ນເສຍແຕ່ໄດ້ປະຕິບັດບັນດາເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ລົງທຶນຕົວຈິງໃສ່ໂຄງການຕາມແຜນໜ້າວຽກ ຢ່າງໜ້ອຍບໍ່ຫລຸດ ສີ່ສິບຫ້າສ່ວນຮ້ອຍ (45%) ໂດຍຜ່ານການຍັ້ງຢືນຈາກຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຜູ້ກວດສອບອິດສະຫລະ;
2. ໄດ້ປະຕິບັດພັນທະດ້ານການເງິນ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຄົບຖ້ວນຕາມສັນຍາ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
3. ບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນໄລຍະການໄກ່ແກ່ຍ, ຮ້ອງຟ້ອງ ຫລື ດຳເນີນຄະດີ;
4. ບໍ່ຢູ່ໃນສະພາວະລົ້ມລະລາຍ ຫລື ຖືກສານຕັດສິນເປັນ ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ລົ້ມລະລາຍ;
5. ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຕົກລົງເຫັນດີຈາກລັດຖະບານ

ກໍລະນີໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ໂອນຕ້ອງນຳເອົາສັນຍາການມອບ, ໂອນ ໄປຍັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຈາກອົງການທະບຽນສານ ແລະ ເສຍອາກອນ, ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ

ໝວດທີ 4

ການລົງທຶນໃນກິດຈະການລົງທຶນຮ່ວມພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ

ມາດຕາ 27 (ໃໝ່) ການສະເໜີຂໍລົງທຶນ

ຜູ້ລົງທຶນທີ່ມີຈຸດປະສົງລົງທຶນໃນກິດຈະການຮ່ວມພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ຕ້ອງຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍລົງທຶນ ຕໍ່ຫ້ອງການບໍລິການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຢູ່ ຂະແໜງການ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ແລ້ວນໍາສະເໜີ ລັດຖະບານ ຫລື ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ພິຈາລະນາ.

ສ່ວນຂັ້ນຕອນການສ້າງຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 28 (ໃໝ່) ການຄັດເລືອກເອົາຜູ້ລົງທຶນ

ຜູ້ສະເໜີລົງທຶນໃນກິດຈະການຮ່ວມພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການປະມຸນ ຫລື ການປະ ເມີນຜົນ ໂດຍຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ໂດຍການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການ ປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ການຄັດເລືອກເອົາຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມໂປ່ງໃສ, ເປີດເຜີຍ ແລະ ສາມາດ ກວດສອບໄດ້.

ວິທີການຄັດເລືອກເອົາຜູ້ລົງທຶນໃນກິດຈະການຮ່ວມພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບ ການຕ່າງຫາກ.

ໝວດທີ 5

ການລົງທຶນໃນກິດຈະການພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດ

ມາດຕາ 29 (ໃໝ່) ການສະເໜີຂໍລົງທຶນ

ຜູ້ລົງທຶນທີ່ມີຈຸດປະສົງພັດທະນາເຂດເສດຖະກິດພິເສດຕ້ອງຍື່ນຄໍາຮ້ອງຕໍ່ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງ ທຶນ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນໍາສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ

ຜູ້ລົງທຶນທີ່ມີຈຸດປະສົງລົງທຶນໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດຕ້ອງສະເໜີເງື່ອນໄຂນະບໍລິຫານເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ເພື່ອ ພິຈາລະນາ.

ສ່ວນຂັ້ນຕອນການສ້າງຕັ້ງ, ການລົງທຶນໃນເຂດ, ການເຄື່ອນໄຫວ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ລວມທັງ ການໃຫ້ນະໂຍ ບາຍສິ່ງເສີມ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການອື່ນທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 30 (ປັບປຸງ) ເງື່ອນໄຂການສ້າງຕັ້ງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ

ການສ້າງຕັ້ງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ກຳນົດແຈ້ງວັດຖຸປະສົງຂອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ;
2. ມີທີ່ຕັ້ງທີ່ເໝາະສົມກັບວັດຖຸປະສົງ, ກຳນົດເນື້ອທີ່ ແລະ ເຂດແດນຢ່າງຈະແຈ້ງ;
3. ກຳນົດອາຍຸສຳປະທານເຂດທີ່ຊັດເຈນ;

4. ກຳນົດແຈ້ງຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ຜູ້ຜັດທະນາ ແລະ ປະຊາຊົນ;
5. ກຳນົດນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມທີ່ຈະແຈ້ງ;
6. ຜ່ານການປະເມີນຜົນທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ-ສັງຄົມ;
7. ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງລັດຖະບານ ຫລື ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ແລະ ນອນຢູ່ໃນ ແຜນຜັດທະນາຂອງລັດຖະບານ ຫລື ຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
8. ຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງ, ຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດພາຍໃນເຂດ ຕາມແນວທາງການຜັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ເຕີບໂຕແບບສີຂຽວຂອງລັດຖະບານ.

ໝວດທີ 6

ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ແລະ ສາຂາ

ມາດຕາ 31 (ໃໝ່) ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ

ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າຂອງນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ ແມ່ນຫ້ອງການປະສານງານ ຕາງໜ້າໃຫ້ບໍລິສັດແມ່ ໃນການສຶກສາຊ່ອງທາງການລົງທຶນ ແລະ ຝົວຜັນກັບພາກສ່ວນຕ່າງໆ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແຕ່ບໍ່ສາມາດເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດໄດ້.

ມາດຕາ 32 (ປັບປຸງ) ການສະເໜີສ້າງຕັ້ງຜູ້ຕາງໜ້າ

ນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງສະເໜີຕໍ່ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອຝົຈາລະນາ ແລະ ອອກໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສິບຫ້າ (15) ວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳສະເໜີ ຂອງຜູ້ລົງທຶນເປັນ ຕົ້ນໄປ.

ໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າ ແມ່ນເອກະສານຮັບຮູ້ສິດທິຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ສາມາດເຄື່ອນໄຫວຕາມພາລະບົດບາດ, ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ເປັນຕົ້ນ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນດ້ານການລົງທຶນໃຫ້ແກ່ບໍລິສັດແມ່ ເພື່ອເປັນຜູ້ຖານໃນການຕັດສິນໃຈລົງທຶນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແຕ່ຫາກບໍ່ມີສິດເຄື່ອນໄຫວດຳເນີນທຸລະກິດ.

ສຳລັບຫຼັກການໃນການສ້າງຕັ້ງ, ການກຳນົດອາຍຸ ແລະ ທຶນສ້າງຕັ້ງ ຂອງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 33(ໃໝ່)ສາຂາຂອງບໍລິສັດພາຍໃນ

ສາຂາຂອງບໍລິສັດພາຍໃນບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຂຶ້ນ ທະບຽນສ້າງຕັ້ງເປັນນິຕິບຸກຄົນໃໝ່ ແຕ່ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນຫລື ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າໃນແຂວງ ທີ່ສາຂາຕັ້ງຢູ່ ພາຍໃນ ກຳນົດເວລາເຈັດ (7) ວັນ ກ່ອນການເປີດສາຂາຢ່າງເປັນທາງການ

ການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ ແລະ ປະຕິບັດຜົນທະຕ່າງໆ ຂອງສາຂາບໍລິສັດພາຍໃນຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 34(ໃໝ່) ການສ້າງຕັ້ງແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງສາຂາບໍລິສັດຂ້າມຊາດ

ການສ້າງຕັ້ງສາຂາບໍລິສັດຂ້າມຊາດ ໃນກິດຈະການທົ່ວໄປບໍ່ນອນໃນບັນຊີກິດຈະການຄວບຄຸມ ໃຫ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍສ້າງຕັ້ງ ຕໍ່ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ

ການສ້າງຕັ້ງສາຂາບໍລິສັດຂ້າມຊາດ ໃນກິດຈະການທົ່ວໄປທີ່ນອນໃນບັນຊີກິດຈະການຄວບຄຸມ ໃຫ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍສ້າງຕັ້ງ ຕໍ່ຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຢູ່ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ.

ສາຂາຂອງບໍລິສັດຂ້າມຊາດ ສາມາດ ດຳເນີນທຸລະກິດຢ່າງເປັນເອກະລາດ, ມີລະບົບບັນຊີ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເປັນຂອງຕົນເອງ, ສາມາດເປີດບັນຊີຢູ່ທະນາຄານທຸລະກິດໃດໜຶ່ງ, ສາມາດສົ່ງທຶນ, ຊັບສິນ ແລະ ລາຍຮັບຂອງຕົນອອກໄປຕ່າງປະເທດ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 7

ການອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດຂອງຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ

ມາດຕາ 35 (ໃໝ່) ການສະເໜີອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ

ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນທີ່ມີຈຸດປະສົງອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອພິຈາລະນາ ແລະ ອອກໃບອະນຸຍາດ.

ມາດຕາ 36 (ໃໝ່) ເງື່ອນໄຂການອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ

ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ຈະອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂດັ່ງນີ້:

1. ມີເປົ້າໝາຍໂຄງການລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ;
2. ມີໃບຢັ້ງຢືນການກວດສອບບັນຊີການເງິນຄົນຫຼັງ ສອງ ປີສຸດທ້າຍ ຈາກຂະແໜງການເງິນ ຫຼື ບໍລິສັດກວດສອບເອກະລາດ;
3. ໄດ້ປະຕິບັດຜົນທະດ້ານການເງິນຄົບຖ້ວນ ຕໍ່ລັດຖະບານ ສປປ ລາວ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
4. ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການຂອງທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 37 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ຜົນທະຂອງຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ

ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດມີສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳເງິນ ແລະ ຊັບສິນອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ແລະ ກັບຄືນປະເທດ ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ປະຕິບັດຜົນທະຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງປະເທດ ທີ່ຕົນລົງທຶນຢູ່;
2. ໄດ້ຮັບການອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ນະໂຍບາຍຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງ ສປປ ລາວ;
3. ຈ້າງແຮງງານລາວ ເພື່ອເຮັດວຽກຢູ່ ວິສາຫະກິດຂອງຕົນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ໂດຍສອດຄ່ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ປະເທດທີ່ຕົນໄປລົງທຶນ.

ຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ອອກໄປລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ມີຜົນທະດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງປະເທດທີ່ຕົນໄປລົງທຶນ;
2. ນຳເອົາຜົນກຳໄລ ແລະ ລາຍຮັບອື່ນຈາກການດຳເນີນທຸລະກິດ ກັບຄືນປະເທດ;
3. ລາຍງານດ້ານການເງິນ ແລະ ການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ ຕໍ່ ກະຊວງ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງ ການເງິນ ແລະ ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ;
4. ພາຍຫລັງສິ້ນສຸດການລົງທຶນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງນຳທຶນ ແລະ ຊັບສິນ ກັບຄືນປະເທດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 8 ທຶນຈົດທະບຽນ

ມາດຕາ 38 (ປັບປຸງ) ການກຳນົດທຶນຈົດທະບຽນ

ທຶນຈົດທະບຽນນຳສຸດຂອງກິດຈະການສຳປະທານ ທີ່ຕິດພັນກັບການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ບໍ່ໃຫ້ ຫລຸດ ແປດ (8) ຕື້ກີບ

ທຶນຈົດທະບຽນນຳສຸດຂອງກິດຈະການສຳປະທານທີ່ບໍ່ຕິດພັນກັບການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ບໍ່ໃຫ້ ຫລຸດ ສາມ (3) ຕື້ກີບ.

ທຶນຈົດທະບຽນສຳລັບການລົງທຶນທົ່ວໄປ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ ແລະ ລະ ບຽບການ ຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ.

ສຳລັບກິດຈະການທີ່ມີການກຳນົດທຶນຈົດທະບຽນ ໄວ້ໃນລະບຽບການຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ແມ່ນໃຫ້ ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການນັ້ນ.

ມາດຕາ 39 (ໃໝ່) ການຖອກທຶນຈົດທະບຽນແລະ ການນຳເຂົ້າທຶນ

ທຶນຈົດທະບຽນສາມາດຖອກເປັນເງິນ ແລະ /ຫລື ວັດຖຸ ໂດຍປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການນຳເຂົ້າທຶນມາພັດທະນາໂຄງການສຳລັບກິດຈະການສຳປະທານຕ້ອງປະຕິບັດຕາມບົດວິພາກເສດຖະກິດ- ເຕັກນິກທີ່ຖືກຮັບຮອງ ແລະ ສັນຍາທີ່ເຊັນກັບລັດຖະບານ.

ສຳລັບກິດຈະການທົ່ວໄປຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງນຳທຶນເຂົ້າມາ ຢ່າງໜ້ອຍ ສາມສິບສ່ວນຮ້ອຍ (30%) ຂອງອັດຕາສ່ວນທຶນຂອງຕົນ ພາຍໃນກຳນົດ 90 ວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ, ສ່ວນທີ່ຍັງເຫລືອໃຫ້ ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ ຫລື ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການນຳທຶນເຂົ້າຈາກຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງຜ່ານການຢັ້ງຢືນຈາກທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 40 (ໃໝ່) ການເພີ່ມທຶນຈົດທະບຽນ

ການເພີ່ມທຶນຈົດທະບຽນ ຂອງນິຕິບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ຈະປະຕິບັດໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອໄດ້ນຳເຂົ້າ ຫລື ໄດ້ຖອກທຶນຈົດ ທະບຽນຄົບຖ້ວນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 13 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ໝວດທີ 9 ຂັ້ນການພິຈາລະນາການລົງທຶນ

ມາດຕາ 41 (ໃໝ່) ຂັ້ນການພິຈາລະນາການລົງທຶນ

ການພິຈາລະນາ ແລະ ອະນຸມັດການລົງທຶນ ແບ່ງອອກເປັນ 3 ຂັ້ນ ດັ່ງນີ້:

- ຂັ້ນແຂວງ, ນະຄອນຫລວງ
- ຂັ້ນກະຊວງ
- ຂັ້ນລັດຖະບານ

ລາຍລະອຽດການແບ່ງຂັ້ນພິຈາລະນາໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບັນຊີສະເພາະເປັນແຕ່ລະໄລຍະຕາມການກຳນົດ ຂອງ ລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 42 (ໃໝ່) ການຮັບຮອງຈາກສະພາແຫ່ງຊາດ

ທຸກການລົງທຶນ ທີ່ມີຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ-ສັງຄົມ, ມີການຍົກຍ້າຍຈັດສັນເກີນກວ່າ ສາມ ຮ້ອຍຄອບຄົວ, ການຫັນປ່ຽນປ່າໄມ້, ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແຕ່ ສິບພັນເຮັກຕາ ຂຶ້ນໄປ ແລະ ບັນດາໂຄງການທີ່ມີ ລັກສະນະພິເສດ ຕ້ອງສະເໜີຂໍການພິຈາລະນາຮັບຮອງຈາກສະພາແຫ່ງຊາດ.

ພາກທີ IV

ຄະນະສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ

ມາດຕາ 43 (ໃໝ່) ຄະນະສົ່ງເສີມການລົງທຶນ

ຄະນະສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຂຽນຫຍໍ້ “ຄລທ” ເປັນຄະນະທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍລັດຖະບານ ເພື່ອເຮັດໜ້າທີ່ສົ່ງ ເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນ, ປະກອບມີຄະນະສົ່ງເສີມການລົງທຶນຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຄະນະສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ, ນະຄອນຫລວງ ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຈາກລັດຖະບານ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ, ນະຄອນຫລວງ.

ຄະນະສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ເຄື່ອນໄຫວຕາມກົນໄກປະຕູດຽວ, ມີຫ້ອງການ ບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ເປັນກອງເລຂາ ແລະ ເປັນເສນາທິການ.

ມາດຕາ 44 (ໃໝ່) ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ

ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຂຽນຫຍໍ້ “ຫປດ” ເປັນເສນາທິການ ໃຫ້ແກ່ຄະນະສົ່ງເສີມການ ລົງທຶນ, ເຮັດໜ້າທີ່ການບໍລິການ ການລົງທຶນຜ່ານປະຕູດຽວ ເພື່ອເອົາອຳນວຍຄວາມສະດວກຮອບດ້ານ, ສະໜອງ ການບໍລິການຫລັງການອະນຸຍາດລົງທຶນ ແກ່ຜູ້ລົງທຶນ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ຫ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຕັ້ງຢູ່ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 45 (ປັບປຸງ) ຫຼັກການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ

ຫຼັກການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ມີດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
2. ເປັນສູນລວມການບໍລິການ ໃຫ້ແກ່ການລົງທຶນເອກະຊົນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
3. ມີຄວາມກະທັດຮັດ, ວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ, ມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ, ເປີດເຜີຍ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້

ມາດຕາ 46 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຜູ້ຖານຂອງຫ້ອງການບໍລິການການລົງທຶນປະຕູດຽວ

1. ອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານເອກະສານ, ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບການລົງທຶນໃຫ້ແກ່ນັກລົງທຶນ ໂດຍການປະສານງານກັບບັນດາຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ອະທິບາຍ ແລະ ແນະນຳການປະກອບເອກະສານຕາມແບບຝົມທີ່ກຳນົດໄວ້ ແລະ ເອກະສານຕ່າງໆກ່ຽວກັບ ວຽກງານການລົງທຶນ;
3. ອະທິບາຍຊື່ແຈງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບວຽກງານການລົງທຶນໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນ;
4. ບໍລິການຂໍ້ຂັ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດນຳຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ຂໍໃບອະນຸຍາດດຳເນີນກິດຈະການ ນຳຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ;
5. ຮັບຄຳຮ້ອງຂໍລົງທຶນ, ຄຳຮ້ອງຂໍນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ ເພື່ອອອກບັດສິ່ງເສີມ;
6. ຮັບຄຳຮ້ອງຂໍດັດແກ້, ປ່ຽນແປງ ສັນຍາ, ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ, ກົດລະບຽບ ແລະ ເອກະສານອື່ນ ກ່ຽວກັບ ກິດຈະການສຳປະທານ ຂອງຜູ້ລົງທຶນ;
7. ຮັບ ແລະ ບໍລິການຄຳຮ້ອງຂໍວິຊາທຸລະກິດ, ບັດແຮງງານ ແລະ ບັດຜັກເຊົ່າ ຂອງຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ພ້ອມ ດ້ວຍຄອບຄົວ, ວິຊາການ ແລະ ແຮງງານຕ່າງປະເທດ;
8. ໃຫ້ບໍລິການດ້ານຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານການລົງທຶນ ແກ່ນັກລົງທຶນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະ ບຽບ ການ.

ພາກທີ V

ການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງການລົງທຶນ

ໝວດທີ 1

ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນດ້ານພາສີ-ອາກອນ

ມາດຕາ 47 (ປັບປຸງ) ຂະແໜງການທີ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ

ການລົງທຶນຂອງພາກເອກະຊົນ ຂະໜາດນ້ອຍ-ຂະໜາດກາງ ແລະ ຂະໜາດໃຫຍ່ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຈະໄດ້ ຮັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໂດຍອີງໃສ່ເຂດ ແລະ ຂະແໜງການລົງທຶນທີ່ນອນໃນນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ.

ຂະແໜງການລົງທຶນທີ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ ມີ ສຶກສາ, ສາທາ, ກະສິກຳ-ປ່າໄມ້, ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ຜະລິດຕະພັນກະສິກຳ-ປ່າໄມ້, ອຸດສາຫະກຳທີ່ນຳໃຊ້ນະວັດຕະກຳ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີສູງ (Hi-Tech), ອຸດສາຫະກຳ

ທ່ອງທ່ຽວທີ່ຍືນຍົງ ແລະ ການບໍລິການອື່ນໆທີ່ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຊຶ່ງແມ່ນລັດຖະບານເປັນຜູ້ກຳນົດບັນຊີ ລະອຽດຂອງບັນດາກິດຈະການ ໃນຂະແໜງການດັ່ງກ່າວ ເປັນສາມລະດັບ ໂດຍອີງໃສ່ກິດຈະການບຸລິມະສິດ ຂອງ ລັດຖະບານ, ກິດຈະການທີ່ຕິດພັນກັບການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ, ຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ, ການ ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ອື່ນໆ.

ການສົ່ງເສີມແບ່ງອອກເປັນສາມລະດັບ ດັ່ງນີ້:

- ລະດັບ 1: ແມ່ນບັນດາກິດຈະການທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມສູງສຸດ;
- ລະດັບ 2: ແມ່ນບັນດາກິດຈະການທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມປານກາງ;
- ລະດັບ 3: ແມ່ນບັນດາກິດຈະການທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມຕໍ່າ.

ການລົງທຶນໃນບັນດາກິດຈະການສົ່ງເສີມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕານີ້ ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ດ້ານອາກອນກຳໄລ, ພາສີນຳເຂົ້າ ແລະ ສິ່ງອອກ ຕາມລະດັບຂອງແຕ່ລະຂະແໜງການ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບ ການຕາງຫາກ.

ຜູ້ລົງທຶນໃນຂະແໜງການທີ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມຕາມມາດຕານີ້ ສາມາດຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍນະໂຍບາຍ ສົ່ງເສີມ ນຳທ້ອງການບໍລິການ ການລົງທຶນປະຕູດຽວ ຢູ່ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 48 ເຂດສົ່ງເສີມການລົງທຶນ

ເຂດສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ກຳນົດໂດຍອີງຕາມສະພາບພື້ນຖານໂຄງລ່າງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ພູມີ ປະເທດ ຊຶ່ງແບ່ງອອກເປັນ ສາມ (3) ເຂດດັ່ງນີ້:

ເຂດ 1: ເຂດທີ່ມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງເສດຖະກິດສັງຄົມທີ່ຍັງບໍ່ທັນອຳນວຍຄວາມສະດວກແກ່ການລົງທຶນ ແລະ ພູມີ ປະເທດສ່ວນໃຫຍ່ເປັນເຂດພູດອຍຫ່າງໄກສອກຫລີກເຂດດັ່ງກ່າວຈະໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມການລົງທຶນໃນລະດັບສູງສຸດ

ເຂດ 2: ເຂດທີ່ມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມທີ່ສາມາດອຳນວຍຄວາມສະດວກແກ່ການລົງທຶນໄດ້ສ່ວນ ໃດ ສ່ວນໜຶ່ງ ແລະ ພູມີປະເທດບໍ່ທຸລະກິດນິດານເທົ່າກັບເຂດ 1. ເຂດດັ່ງກ່າວຈະໄດ້ຮັບການສົ່ງ ເສີມການລົງທຶນໃນ ລະດັບກາງ;

ເຂດ 3: ເຂດທີ່ມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມທີ່ສາມາດອຳນວຍຄວາມສະດວກແກ່ການລົງທຶນໄດ້ດີ. ເຂດ ດັ່ງກ່າວຈະໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມການລົງທຶນໃນລະດັບຕໍ່າ.

ລາຍລະອຽດການກຳນົດເຂດສົ່ງເສີມການລົງທຶນໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນບົດແນະນຳຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 49 (ປັບປຸງ). ນະໂຍບາຍດ້ານອາກອນກຳໄລ

ນະໂຍບາຍດ້ານອາກອນກຳໄລປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

1. ເຂດ 1:

- ກິດຈະການຂອງຂະແໜງການທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມລະດັບ 1 ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ 8 ປີ;
- ກິດຈະການຂອງຂະແໜງການທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມລະດັບ 2 ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ 6 ປີ;
- ກິດຈະການຂອງຂະແໜງການທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມລະດັບ 3 ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ 4 ປີ;

2. ເຂດ 2:

- ກິດຈະການຂອງຂະແໜງການທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມລະດັບ 1 ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ 5 ປີ;
- ກິດຈະການຂອງຂະແໜງການທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມລະດັບ 2 ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ 3 ປີ;
- ກິດຈະການຂອງຂະແໜງການທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມລະດັບ 3 ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ 1 ປີ;

3. ເຂດ 3:

- ກິດຈະການຂອງຂະແໜງການທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມລະດັບ 1 ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ 3 ປີ;
- ກິດຈະການຂອງຂະແໜງການທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມລະດັບ 2 ຈະໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ 1 ປີ;

ໄລຍະການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລແມ່ນໃຫ້ນັບແຕ່ມີມີລາຍຮັບເປັນຕົ້ນໄປ.

ສຳລັບກິດຈະການຜະລິດສິນຄ້າໃໝ່, ສ້າງເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່, ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພັດທະນາ, ຂະແໜງສຶກສາ, ສາທາ, ກະສິກຳ-ປ່າໄມ້, ອຸດສາຫະກຳທ່ອງທ່ຽວແບບຍືນຍົງ, ອຸດສາຫະກຳ-ຫັດຖະກຳປຸງແຕ່ງທີ່ເປັນມູນເຊື້ອຂອງຊາດເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ການຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ ແມ່ນໃຫ້ນັບແຕ່ວັນມີກຳໄລ ເປັນຕົ້ນໄປ. ຫລັງຈາກສິ້ນສຸດໄລຍະຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລດັ່ງທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນແລ້ວ ກິດຈະການດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງໄດ້ເສຍພັນທະອາກອນກຳໄລຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສ່ວຍສາອາກອນ.

ວິສາຫະກິດທີ່ຝັນຈາກໄລຍະຖືກຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ ຫາກນຳເອົາກຳໄລສຸດທິຫຼັງຈາກການເສຍອາກອນກຳໄລປະຈຳປີແລ້ວ ໄປລົງທຶນຕໍ່ເພື່ອເພີ່ມກິດຈະການ ຫຼື ຂະຫຍາຍກິດຈະການອອກຕື່ມ ຈະຖືກຍົກເວັ້ນອາກອນກຳໄລ ຂອງປີຕໍ່ໄປໃນກຳນົດໜຶ່ງ (01) ປີ ຕາມອັດຕາສ່ວນກຳໄລທີ່ໄດ້ລົງທຶນຕໍ່ ເມື່ອສິມທຽບໃສ່ທຶນຕົວຈິງຕາມການສະຫຼຸບບັນຊີທ້າຍປີ.

ສຳລັບການລົງທຶນຂະຫຍາຍກິດຈະການ ກໍຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍອາກອນກຳໄລຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕານີ້ເຊັ່ນກັນ.

ມາດຕາ 50 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍດ້ານພາສີອາກອນອື່ນ

ຜູ້ລົງທຶນນອກຈາກໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍດ້ານອາກອນກຳໄລແລ້ວ ຍັງຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ-ອາກອນອື່ນດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນພາສີນຳເຂົ້າວັດຖຸດິບ ອຸປະກອນ ແລະ ພາຫະນະຮັບໃຊ້ການຜະລິດໂດຍກົງ ສຳລັບການຍົກເວັ້ນອາກອນກ່ຽວກັບການນຳເຂົ້າສິ່ງດັ່ງກ່າວ ທີ່ມີລັກສະນະສົ່ງເສີມນັ້ນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນພາສີສິ່ງອອກສຳລັບຜະລິດຕະພັນທົ່ວໄປເພື່ອສິ່ງອອກ. ສ່ວນການສົ່ງອອກຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ, ຜະລິດຕະພັນຈາກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງ. ສຳລັບການນຳເຂົ້ານ້ຳມັນເຊື້ອໄຟທຸກປະເພດແມ່ນບໍ່ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນດ້ານພາສີອາກອນ;
3. ສາມາດຍົກຍອດເງິນຂາດທຶນປະຈຳປີ ໄປຫັກອອກໃນປີຕໍ່ໄປຫາກມີການຂາດທຶນປະຈຳປີ ຊຶ່ງເຈົ້າໜ້າທີ່ສ່ວຍສາອາກອນໄດ້ກວດກາຢັ້ງຢືນແລ້ວພາຍໃນກຳນົດເວລາສາມ (3) ປີ. ເມື່ອໝົດກຳນົດແລ້ວຍອດເງິນ ຂາດທຶນທີ່ຍັງເຫລືອຈະບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຫັກອອກຈາກກຳໄລຕໍ່ໄປອີກ

ມາດຕາ 51 ນະໂຍບາຍການເຂົ້າເຖິງແຫລ່ງທຶນ

ຜູ້ລົງທຶນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດສາມາດເຂົ້າເຖິງແຫລ່ງທຶນ ດ້ວຍການກູ້ຢືມເງິນນຳທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນອື່ນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 52 (ປັບປຸງ) ກົດຈະການທີ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມເພີ່ມເຕີມ

ກົດຈະການທີ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມເພີ່ມເຕີມມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການລົງທຶນສ້າງໂຮງໝໍ ໂຮງຮຽນອະນຸບານ ໂຮງຮຽນສາມັນສຶກສາ ໂຮງຮຽນວິຊາຊີບ ວິທະຍາໄລ ມະຫາວິທະຍາໄລ ສູນຄົ້ນຄວ້າ-ວິໄຈ, ກົດຈະການພັດທະນາ ສີມືແຮງງານ, ບາງກົດຈະການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ອຸດສາຫະກຳທີ່ໃຊ້ນະວັດຕະກຳໃໝ່, ການຜະລິດສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການທີ່ລົງທຶນດ້ວຍນະວັດຕະກຳໃໝ່, ການຄົ້ນຄວ້ານະວັດຕະກຳໃໝ່, ຫັດຖະກຳ-ປຸງແຕ່ງ ທີ່ເປັນມູນເຊື້ອ ແລະ ເປັນເອກະລັກຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ
2. ການຂະຫຍາຍການລົງທຶນດ້ວຍຜົນກຳໄລ ຫລື ການນຳທຶນໃໝ່ມາຂະຫຍາຍການລົງທຶນ, ກໍຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມເພີ່ມເຕີມ
3. ວິສາຫະກິດກິດທີ່ເຄື່ອນໄຫວດີ, ມີການປະກອບສ່ວນທີ່ຜົນເດັ່ນ ແລະ ນອນຢູ່ໃນເງື່ອນໄຂໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການລົງທຶນເພີ່ມເຕີມ ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດການປະຕິບັດນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມດ້ານອາກອນກຳໄລຕາມມາດຕາ 49 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລ້ວຍັງຈະໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາໃຫ້ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມເພີ່ມເຕີມອີກ.

ລາຍລະອຽດການໃຫ້ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມເພີ່ມເຕີມ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ /ບົດແນະນຳການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 53 (ປັບປຸງ) ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ-ອາກອນ

ການໃຫ້ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມດ້ານພາສີ-ອາກອນ ຈະໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ໃນໃບສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍດ້ານ ພາສີ-ອາກອນ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຂະແໜງການການເງິນເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການໃຫ້ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມດ້ານພາສີ-ອາກອນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ຫຼື ໃບສິ່ງເສີມການລົງທຶນ;
2. ສຳລັບການຍົກເວັ້ນພາສີນຳເຂົ້າວັດຖຸດິບ ອຸປະກອນ ແລະ ພາຫະນະຮັບໃຊ້ການຜະລິດໂດຍກົງໃຫ້ ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນສົມທົບຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ພິຈາລະນາອະນຸມັດແຜນນຳເຂົ້າ ແລ້ວສົ່ງໃຫ້ຂະແໜງການເງິນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 2

ການສິ່ງເສີມການລົງທຶນດ້ວຍນະໂຍບາຍດ້ານອື່ນໆ

ມາດຕາ 54 ການສິ່ງເສີມດ້ານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນ ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບການລົງທຶນຢ່າງຄົບຖ້ວນ, ເອກະພາບ, ວ່ອງໄວ, ທັນການ ແລະ ສາມາດຕັດສິນໃຈລົງທຶນໄດ້ນັ້ນຕ້ອງສ້າງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ການລົງທຶນ ຢູ່ໃນຫ້ອງການບໍລິການ ການ

ລົງທຶນປະຕູດຽວທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ສູນຂໍ້ມູນຂ່າວສານການລົງທຶນ ເປັນຜູ້ເກັບກຳ ແລະ ສັງລວມບັນດາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ການລົງທຶນ ເພື່ອສ້າງເຄືອຂ່າຍ, ສະໜອງ ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານເປັນຕົ້ນ: ການໂຄສະນາຜ່ານລະບົບເວັບໄຊ ປຶ້ມຄຸ່ມີ, ວາລະສານ, ແຜ່ນພິບໂຄສະນາ ແລະ ອື່ນໆ ກ່ຽວກັບການລົງທຶນ ໃຫ້ຜູ້ທີ່ມີຄວາມສົນໃຈ, ສະຖານ ທຸດ, ກົງ ສູນລາວ ຫລື ຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າທາງດ້ານການຄ້າລາວປະຈຳຢູ່ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອສະໜອງໃຫ້ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການມາ ລົງທຶນ.

ມາດຕາ 55 ການໃຫ້ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມພິເສດ

ນອກຈາກນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ໝວດທີ 1 ແລະ ໝວດທີ 2 ຂອງ ພາກທີ IV ຂອງກົດໝາຍ ສະບັບນີ້ ຖ້າເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມພິເສດ ບາງຂະແໜງການ, ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ໃດໜຶ່ງນັ້ນ ລັດຖະບານ ມີສິດ ນຳສະເໜີຕໍ່ ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຫລື ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະ ນາ ແລະ ຕົກລົງໃນເວລາທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດບໍ່ເປີດກອງປະຊຸມ.

ໝວດທີ 3 ການປົກປ້ອງການລົງທຶນ

ມາດຕາ 56 ການປົກປ້ອງການລົງທຶນ

ຜູ້ລົງທຶນລ້ວນແຕ່ໄດ້ຮັບສິດສະເໝີພາບໃນການລົງທຶນ, ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງ ຕົນພາຍໃຕ້ລະບຽບກົດໝາຍ ຂອງສປປ ລາວ ແລະ ສົນທິສັນຍາສາກົນທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 57 (ປັບປຸງ) ຮຸບການປົກປ້ອງການລົງທຶນ

ລັດຮັບຮູ້ ແລະ ປົກປ້ອງການລົງທຶນຂອງຜູ້ລົງທຶນ ຢ່າງເຕັມສ່ວນ ໂດຍບໍ່ເກັບເກນ, ຍຶດ ແລະ ໂອນມາເປັນ ຂອງລັດ ດ້ວຍວິທີການທາງດ້ານບໍລິຫານ.

ໃນກໍລະນີທີ່ລັດຖະບານ ມີຄວາມຈຳເປັນນຳໃຊ້ ເພື່ອສາທາລະນະປະໂຫຍດ ຜູ້ລົງທຶນຈະໄດ້ຮັບຄ່າທົດ ແທນຄືນຕາມມູນຄ່າຕົວຈິງ ຕາມລາຄາຕະຫລາດໃນເວລາມອບໂອນ ແລະ ດ້ວຍວິທີການຊຳລະທີ່ຕົກລົງກັນ ໃນ ເວລາທີ່ເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 58 ການປົກປ້ອງຊັບສິນທາງປັນຍາ

ລັດຮັບຮູ້ ແລະ ປົກປ້ອງຊັບສິນທາງປັນຍາຂອງຜູ້ລົງທຶນ ທີ່ຈິດທະບຽນຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ຊັບສິນທາງປັນຍາ ຂອງ ສປປ ລາວ, ສັນຍາສາກົນ ຫລື ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 59 (ໃໝ່): ການບໍລິການຫຼັງການອອກອະນຸຍາດ

ຂະແໜງການ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງ ສ້າງກົນໄກການຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດໂຄງການ ຫຼັງໄດ້ຮັບການອອກອະນຸຍາດລົງທຶນແລ້ວ ເພື່ອຮັບຟັງ ແລະ

ຊ່ວຍເຫຼືອເບື້ອງຕົ້ນແກ່ຜູ້ລົງທຶນ ໃນການແກ້ໄຂ ບັນຫາ ຫຼື ຄຳ ຮ້ອງທຸກ ທີ່ພົວພັນກັບການລົງທຶນ ເພື່ອ ສະກັດກັ້ນບໍ່ໃຫ້ເກີດມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ຈະນຳໄປສູ່ການຮ້ອງຟ້ອງ ແລະ ເຂົ້າສູ່ຂະບວນການຍຸຕິທຳ.

ພາກທີ VI

ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ລົງທຶນ

ໝວດທີ 1

ສິດຂອງຜູ້ລົງທຶນ

ມາດຕາ 60 (ປັບປຸງ) ສິດໃນການລົງທຶນ

ສິດໃນການລົງທຶນຂອງຜູ້ລົງທຶນມີດັ່ງນີ້:

1. ລົງທຶນໃນທຸກຂະແໜງການແລະ ທຸກເຂດລົງທຶນ ທີ່ບໍ່ຫວັງຫ້າມຕາມກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ;
2. ລົງທຶນຕາມປະເພດ, ຮູບການ ແລະ ຮູບແບບວິສາຫະກິດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
3. ຂໍສຳປະທານໂຄງການຈາກລັດຖະບານຫລື ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຕາມແຕ່ກໍລະນີ ເພື່ອພັດ ທະນາໂຄງການໃດໜຶ່ງ;
4. ຂໍສຳປະທານສ້າງຕັ້ງເຂດເສດຖະກິດພິເສດຈາກລັດຖະບານ
5. ຂໍສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການຜູ້ຕາງໜ້າຫລື ສາຂາຂອງຕົນ ຢູ່ສປປ ລາວ;
6. ຂໍປ່ຽນວັດຖຸປະສົງ ຫລື ກິດຈະການລົງທຶນໃນກໍລະນີທີ່ການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນຫາກບໍ່ມີປະສິດທິຜົນເນື່ອງມາຈາກການປ່ຽນແປງດ້ານນະໂຍບາຍ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
7. ເປັນເຈົ້າກຳມະສິດຕໍ່ຊັບສິນຂອງຕົນ
8. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງດ້ານຕ່າງໆຈາກລັດ ສິດແລະຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳທີ່ໄດ້ມາຈາກການລົງທຶນຂອງຕົນ
9. ໄດ້ຮັບການອຳນວຍຄວາມສະດວກຈາກລັດໃນດ້ານຕ່າງໆໃນການລົງທຶນຂອງຕົນ
10. ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການເຊົ່າຫລື ການສຳປະທານ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງ ສປປ ລາວ;
11. ສຳລັບຜູ້ເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານທີ່ດິນ ມີສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຕາມອາຍຸເຊົ່າ ຫລື ສຳປະທານ, ໃຫ້ສືບທອດສັນຍາເຊົ່າທີ່ດິນຕາມອາຍຸຂອງສັນຍາແລະ ອື່ນໆ ຕາມກົດໝາຍ.
12. ເປັນເຈົ້າກຳມະສິດໃນຕົກ, ອາຄານ ຫລື ສິ່ງປຸກສ້າງໃນທີ່ດິນ ທີ່ໄດ້ຮັບສຳປະທານ, ມີສິດໂອນກຳມະສິດໃຫ້ຄົນພາຍໃນ ຫລື ຕ່າງປະເທດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
13. ເປີດບັນຊີເປັນເງິນກີບ ຫລື ເງິນຕາຕ່າງປະເທດຢູ່ທະນາຄານທີ່ຕັ້ງ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
14. ຍືນຄຳຮ້ອງທຸກຕໍ່ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນກໍລະນີທີ່ເຫັນວ່າຕົນຖືກອັບປະໂຫຍດໃນການລົງທຶນ
15. ໄດ້ຮັບສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

ມາດຕາ 61 (ປັບປຸງ) ສິດໃນການຄຸ້ມຄອງ-ບໍລິຫານກິດຈະການການລົງທຶນຂອງຕົນ

ສິດໃນການຄຸ້ມຄອງ-ບໍລິຫານ ກິດຈະການການລົງທຶນຂອງຕົນມີ ດັ່ງນີ້:

1. ວາງແຜນການໃນການລົງທຶນຂອງຕົນ

2. ຈັດຫາ ແລະ ນຳໃຊ້ວັດຖຸ, ອຸປະກອນ, ພາຫະນະ, ກິນຈັກ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີຕ່າງໆເຂົ້າໃນການລົງທຶນຂອງຕົນ
3. ເຂົ້າເຖິງຕະຫລາດພາຍໃນແລະ ຕ່າງປະເທດ;
4. ຄຸ້ມຄອງແຮງງານໃຫ້ມີຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ມີຄວາມສະດວກ ໃນການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດຂອງຕົນ;
5. ດຳເນີນກອງປະຊຸມເພື່ອປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບການລົງທຶນຂອງຕົນ
6. ມອບ, ໂອນ, ຖອນ ຫລື ເພີ່ມ ທຶນ ຂອງວິສາຫະກິດ ແລະ ມອບໝາຍໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນອື່ນດຳເນີນທຸລະກິດແທນ
7. ສະເໜີຕໍ່ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອພິຈາລະນາ ກ່ຽວກັບການ ຄວບ, ໂຈະ, ຍຸບເລີກ ຫລື ປ່ຽນຮູບແບບວິສາຫະກິດຂອງຕົນ;
8. ນຳໃຊ້ສິດອື່ນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 62 (ປັບປຸງ) ສິດໃນການວ່າຈ້າງແຮງງານ

ສິດໃນການວ່າຈ້າງແຮງງານ ມີດັ່ງນີ້:

1. ເຊັນສັນຍາວ່າຈ້າງແຮງງານກັບນັກວິຊາການ, ຜູ້ຊ່ຽວຊານເພື່ອເຂົ້າມາເຮັດວຽກໃນວິສາຫະກິດຂອງຕົນ ໃນກໍລະນີກິດຈະການລົງທຶນຫາກມີຄວາມຈຳເປັນນຳເຂົ້າຜູ້ອອກແຮງງານດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ມັນສະໜອງເກີນອັດຕາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍແຮງງານ ຜູ້ລົງທຶນມີສິດນຳສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ເພື່ອພິຈາລະນາຕາມຄວາມເໝາະສົມ;
2. ສັບຊ້ອນ, ຈັດວາງຜູ້ອອກແຮງງານເຂົ້າໃນຕຳແໜ່ງງານຕ່າງໆຫາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງວິສາຫະກິດຕົນ
3. ປະຕິບັດນະໂຍບາຍຫລືມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ອອກແຮງງານຢ່າງສະເໝີພາບ
4. ນຳໃຊ້ສິດອື່ນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍແຮງງານ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 63 (ປັບປຸງ) ສິດໃນການຢູ່ອາໄສສຳລັບຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ

ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດ ພ້ອມດ້ວຍສະມາຊິກຄອບຄົວ ມີສິດອາໄສຢູ່ດິນແດນ ສປປ ລາວ ຕາມໄລຍະເວລາຂອງການລົງທຶນ. ນັກວິຊາການ, ຜູ້ຊ່ຽວຊານຕ່າງປະເທດມີສິດອາໄສຢູ່ດິນແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ ຕາມສັນຍາວ່າຈ້າງແຮງງານ. ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດພ້ອມດ້ວຍສະມາຊິກຄອບຄົວ, ນັກວິຊາການ, ຜູ້ຊ່ຽວຊານຕ່າງປະເທດໄດ້ຮັບຄວາມສະດວກໃນການເຂົ້າ-ອອກ ສປປ ລາວ ລວມທັງການຂໍວິຊາເຂົ້າ-ອອກຫລາຍເທື່ອ ໜຶ່ງ (1) ປີ ສຳລັບກິດຈະການທົ່ວໄປ ແລະ ຫ້າ (5) ປີ ສຳລັບ ກິດຈະການສຳປະທານ.

ມາດຕາ 64 ສິດຂອງຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດໃນການສົ່ງທຶນ ຊັບສິນ ແລະ ລາຍຮັບອອກໄປຕ່າງປະເທດ

ຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດມີສິດສົ່ງທຶນ, ຊັບສິນ ແລະ ລາຍຮັບຂອງຕົນ ເປັນຕົ້ນ ກຳໄລຈາກການລົງທຶນ, ເງິນ ແລະ ຊັບສິນຕ່າງໆທີ່ເປັນກຳມະສິດສ່ວນຕົວ ຫລື ຂອງວິສາຫະກິດ ອອກໄປຕ່າງປະເທດ ໂດຍຜ່ານທະນາຄານທີ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ປະຕິບັດພັນທະດ້ານພາສີ-ອາກອນ ແລະ ຄ່າທຳນຽມໃຫ້ລັດ ຢ່າງຄົບຖ້ວນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ 2 ຜົນທະຂອງຜູ້ລົງທຶນ

ມາດຕາ 65 (ປັບປຸງ) ຜົນທະຕໍ່ລັດ

ຜູ້ລົງທຶນມີຜົນທະຕໍ່ລັດ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນທຸລະກິດ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງ ສປປ ລາວ;
2. ເສຍພາສີ, ອາກອນ, ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການຕ່າງໆ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ຫັນເວລາຕາມ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ຖືບັນຊີຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການບັນຊີຂອງ ສປປ ລາວ, ໃນກໍລະນີຈຳເປັນກໍສາມາດນຳໃຊ້ລະບົບບັນຊີສາກົນ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກຂະແໜງການການເງິນ ຂອງ ສປປ ລາວ;
4. ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ແລະ ປະສານງານ ເປັນຢ່າງດີ ກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານທຸລະກິດ;
5. ປະຕິບັດຜົນທະອື່ນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
6. ສະເໜີແຜນຄວາມຕ້ອງການນຳໃຊ້ແຮງງານແຕ່ລະປະເພດໃນແຕ່ລະໄລຍະຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງແຮງງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອວາງແຜນສະໜອງແຮງງານໃຫ້ພຽງພໍກັບຄວາມຕ້ອງການ; ສົ່ງເສີມການນຳໃຊ້ແຮງງານລາວ ໂດຍສະເພາະ ແຮງງານຍິງ ແລະ ຊົນເຜົ່າ; ເອົາໃຈໃສ່ໃນການພັດທະນາສີມືແຮງງານ, ຍົກລະດັບວິຊາສະເພາະ ແລະ ຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຢີ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ອອກແຮງງານລາວ;
7. ປະກອບສ່ວນທາງດ້ານງົບປະມານໃນວຽກງານ ຕິດຕາມ, ກວດກາໂຄງການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 66 (ປັບປຸງ) ຜົນທະດ້ານສັງຄົມ

ຜູ້ລົງທຶນມີຜົນທະດ້ານສັງຄົມ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດລະບອບປະກັນສັງຄົມ ແລະ ປະກັນໄພ ຕໍ່ຜູ້ອອກແຮງງານໃນວິສາຫະກິດຂອງຕົນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນໃນວິສາຫະກິດຂອງຕົນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນອົງການຈັດຕັ້ງກຳມະບານ;
3. ເຄົາລົບນັບຖືຮີດຄອງປະເພນີ ແລະ ວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງທ້ອງຖິ່ນ;
4. ທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກການນຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ;
5. ປະກອບສ່ວນຊຸກຍູ້ ສົ່ງເສີມທຸລະກິດພາຍໃນ, ການ ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ພັດທະນາທ້ອງຖິ່ນໃນເຂດໂຄງການຂອງຕົນ;
6. ປະກອບສ່ວນທາງດ້ານງົບປະມານໃນວຽກງານພັດທະນາສັງຄົມ;
7. ປະຕິບັດຜົນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 67 (ປັບປຸງ) ພັນທະດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ

1. ປະຕິບັດພັນທະດ້ານ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຢ່າງເຄັ່ງຄັດ, ສິ່ງເສີມການພັດທະນາ ແລະ ເຕີບໂຕແບບສີຂຽວ, ຖືສໍາຄັນ ການປົກປັກຮັກສາ ສະພາບແວດລ້ອມ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
2. ໃນກໍລະນີ ເກີດບັນຫາດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ຜູ້ລົງທຶນມີພັນທະປະຕິບັດ ມາດຕະການທີ່ຈໍາເປັນ ເພື່ອແກ້ໄຂ ສະພາບດັ່ງກ່າວ ຢ່າງທັນການ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
3. ປະຕິບັດພັນທະ ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມສັນຍາສາກົນ ຫຼື ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ;
4. ປະກອບສ່ວນທາງດ້ານງົບປະມານໃນວຽກງານສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມດໍາລັດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້;
5. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ພາກທີ VII

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 68 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງມີການກະທໍາດັ່ງນີ້:

1. ອະນຸມັດ, ດໍາເນີນທຸລະກິດທີ່ຫວງຫ້າມ ຫລື ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
2. ຂັດຂວາງການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນທຸກຮູບການ;
3. ມີການກະທໍາອື່ນທີ່ເປັນຂໍ້ຫ້າມ ຊຶ່ງໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 69 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບພະນັກງານ

ຫ້າມພະນັກງານມີການກະທໍາດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ອໍານາດ, ໜ້າທີ່, ຕໍາແໜ່ງເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ;
2. ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດ ຫຼື ເອື້ອອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ ຜູ້ລົງທຶນ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ມາເຊິ່ງຜົນປະໂຫຍດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
3. ຮັບສິນບິນຈາກຜູ້ລົງທຶນ ຫລື ຜູ້ທີ່ຫວັງຜົນປະໂຫຍດຈາກການລົງທຶນ;
4. ເປີດເຜີຍເອກະສານລັບຂອງຊາດ, ຂອງລັດຖະການ ແລະ ຂອງຜູ້ລົງທຶນ;
5. ແກ່ຍາວເວລາ ຫລື ກົດໜ່ວງການຝຶຈາລະນາເອກະສານຕ່າງໆ ຂອງຜູ້ລົງທຶນ ໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນ;
6. ມີການກະທໍາອື່ນ ທີ່ເປັນຂໍ້ຫ້າມ ຊຶ່ງໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 70 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບຜູ້ລົງທຶນ

ຫ້າມຜູ້ລົງທຶນມີການກະທໍາດັ່ງນີ້:

1. ໃຫ້ສິນບິນແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ພະນັກງານຮັບຜິດຊອບວຽກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດ ກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ພະນັກງານລັດ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ມາເຊິ່ງຜົນປະໂຫຍດທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
3. ຫລົບຫລົກການປະຕິບັດພັນທະ, ເຊື່ອງອໍາລາຍໄດ້, ຜົນກໍາໄລລວມທັງຕົວເລກການເສຍພາສີ-ອາກອນ;

4. ໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີຫລືໂຄສະນາທັບຖົມການຈັດຕັ້ງ ແລະ ພະນັກງານຂອງລັດ;
5. ກະທຳ ຫລື ເຄື່ອນໄຫວໃດໆ ທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຮີດຄອງປະເພນີ ແລະ ວັດທະນະທຳຂອງຊາດ, ຄວາມສະຫງົບທາງສັງຄົມ ແລະ ປະເທດຊາດ;
6. ມີການກະທຳອື່ນທີ່ເປັນຂໍ້ຫ້າມ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ພາກທີ VIII

ການໂຈະ, ປ່ຽນແປງ, ຖອນ, ຍົກເລີກ ແລະ ສິ້ນສຸດການລົງທຶນ

ມາດຕາ 71 (ປັບປຸງ) ການໂຈະການລົງທຶນ

ການລົງທຶນຈະຖືກໂຈະໂດຍອົງການທີ່ອອກອະນຸຍາດ ດັ່ງນີ້:

1. ຕາມການສະເໜີຂອງຜູ້ລົງທຶນ;
2. ຕາມການສະເໜີຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫລື ຕາມຄຳເຫັນຂອງອົງການທີ່ອອກອະນຸຍາດ ຍ້ອນ ທຸລະກິດມີຜົນກະທົບຢ່າງຮ້າຍແຮງຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມ, ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຫລື ດຳເນີນທຸລະກິດບໍ່ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ການໂຈະການລົງທຶນຕ້ອງມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ ເພື່ອຊອກຫາວິທີແກ້ໄຂ ຫລື ປັບປຸງໃຫ້ຄົນສຸ່ສະພາບປົກກະຕິ. ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂໄດ້ກິດຈະການນັ້ນກໍຈະຖືກຍຸບເລີກຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 72 (ປັບປຸງ) ການປ່ຽນແປງການລົງທຶນ

ການລົງທຶນຈະຖືກປ່ຽນແປງດ້ວຍວິທີການຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ການປ່ຽນ ວັດຖຸປະສົງໃນການດຳເນີນກິດຈະການ, ຜູ້ຖືຮຸ້ນ, ຜູ້ຕາງໜ້າທາງດ້ານກົດໝາຍ, ທຶນຈິດທະບຽນ ແລະ ອື່ນໆ ຕາມການສະເໜີຂອງຜູ້ລົງທຶນ ໂດຍແມ່ນອົງການທີ່ອອກອະນຸຍາດເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 73 (ປັບປຸງ) ການຖອນ ແລະ ການຍົກເລີກການລົງທຶນ

ການລົງທຶນທີ່ບໍ່ມີການເຄື່ອນໄຫວຕາມບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກບໍ່ເສຍຜົນທະດ້ານພາສີ-ອາກອນ ແລະ ຜົນທະການເງິນອື່ນໆ ເປັນໄລຍະເວລາ ໜຶ່ງ (1) ປີຈະຖືກແຈ້ງເຕືອນໂດຍອົງການທີ່ອອກອະນຸຍາດ ສູງສຸດບໍ່ເກີນ ສອງ (2) ຄັ້ງ, ຖ້າບໍ່ມີການແກ້ໄຂ ແມ່ນຈະຖືກຖອນໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ຫລື ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ. ການຖອນໃບອະນຸຍາດ ຫລື ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ຈະບໍ່ປົດປ່ອຍ ຜູ້ລົງທຶນອອກຈາກຜົນທະ ແລະ ໜີ້ສິນທີ່ມີຕໍ່ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ຕໍ່ລັດ.

ການລົງທຶນຈະຖືກຍົກເລີກ ໂດຍອົງການທີ່ອອກອະນຸຍາດ:

1. ຕາມການສະເໜີ ຂອງຄູ່ສັນຍາ;
2. ຕາມການສະເໜີຂອງຄູ່ສັນຍາຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງໃນກໍລະນີທີ່ມີການລະເມີດຂໍ້ຜູກພັນຂອງອີກຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;

3. ເມື່ອມີການຖອນໃບອະນຸຍາດໃດໜຶ່ງ ເປັນຕົ້ນ ໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ , ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ຫຼື ໃບອະນຸຍາດຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ;
4. ເມື່ອມີຄຳຕັດສິນ ທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດຂອງສານ.

ຂັ້ນຕອນການຝຶກຈາລະນາການຍົກເລີກການລົງທຶນມີດັ່ງນີ້:

1. ອົງການທີ່ອອກອະນຸຍາດເປັນຜູ້ອອກແຈ້ງເຕືອນຜູ້ລົງທຶນໃນກໍລະນີທີ່ເຫັນວ່າມີການດຳເນີນທຸລະກິດຂັດກັບສັນຍາສຳປະທານ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ, ມີຜົນກະທົບຢ່າງຮ້າຍແຮງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອໃຫ້ແກ້ໄຂ ແລະ ປັບປຸງພາຍໃນກຳນົດເວລາ ເກົ້າສິບ (90) ວັນ ນັບແຕ່ວັນອອກແຈ້ງການເຕືອນເປັນຕົ້ນໄປ ພ້ອມທັງເຮັດບົດບັນທຶກກັບຜູ້ລົງທຶນ;
2. ຖ້າຫາກຜູ້ລົງທຶນບໍ່ໄດ້ແກ້ໄຂ ແລະ ປັບປຸງພາຍໃນກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວແລ້ວອົງການທີ່ອອກອະນຸຍາດ ກໍຈະ ອອກແຈ້ງເຕືອນເປັນຄັ້ງທີສອງ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນຕ້ອງແກ້ໄຂ ແລະ ປັບປຸງພາຍໃນກຳນົດເວລາຫົກສິບ (60) ວັນ;
3. ຫລັງຈາກນັ້ນ ຖ້າຫາກຜູ້ລົງທຶນຍັງບໍ່ປະຕິບັດສຳເລັດພາຍໃນກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວ ອົງການທີ່ອອກອະນຸຍາດຈຶ່ງອອກແຈ້ງຍົກເລີກການດຳເນີນກິດຈະການຂອງຜູ້ລົງທຶນ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ສື່ມວນຊົນ ເພື່ອອອກຂ່າວພ້ອມທັງນຳໃຊ້ມາດຕະການທີ່ຈຳເປັນຕໍ່ຜູ້ລົງທຶນຕາມ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 74 (ປັບປຸງ) ການສິ້ນສຸດການລົງທຶນ

ການລົງທຶນຈະສິ້ນສຸດລົງໃນກໍລະນີດັ່ງນີ້:

1. ໝົດອາຍຸການລົງທຶນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ຫລື ໂຄງການລົງທຶນ ໄດ້ປະຕິບັດສຳເລັດແລ້ວ;
2. ມີການຖອນຫລືຍົກເລີກໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ຫລື ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ;
3. ມີການຄວບເຂົ້າກັນ ຫລື ແຍກຕົວອອກຈາກກັນຂອງກິດຈະການລົງທຶນ ເພື່ອສ້າງເປັນນິຕິບຸກຄົນອື່ນ;
4. ຍຸບເລີກຕາມການສະເໜີຂອງຜູ້ລົງທຶນ ຫລື ຄູ່ສັນຍາໂດຍມີການຍິ່ງຢືນຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
5. ຍົກເລີກຕາມຄຳຕັດສິນຂອງສານ ຫລື ລົ້ມລະລາຍ.

ພາກທີ IX ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ມາດຕາ 75 (ປັບປຸງ) ຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບດ້ານການລົງທຶນດຳເນີນດ້ວຍຮູບການດັ່ງນີ້:

1. ການແກ້ໄຂດ້ວຍການປະນີປະນອມກັນ;
2. ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ;
3. ການແກ້ໄຂໂດຍ ສູນ ຫຼື ຫ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດຢູ່ ສປປ ລາວ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ;
4. ການຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານ.

ມາດຕາ 76 (ປັບປຸງ) ການແກ້ໄຂດ້ວຍການປະນີປະນອມກັນ

ໃນກໍລະນີທີ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງດ້ານການລົງທຶນຄູ່ກໍລະນີຕ້ອງດໍາເນີນການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງນໍາກັນ ໂດຍສັນຕິວິທີ ແລະ ປະນີປະນອມ ເພື່ອໃຫ້ຕ່າງຝ່າຍຕ່າງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ແລະ ເປັນທໍາ.

ມາດຕາ 77 (ປັບປຸງ) ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ

ໃນກໍລະນີເກີດຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ບໍ່ສາມາດຕົກລົງກັນ ຫລື ບໍ່ສາມາດ ແກ້ໄຂກັນໄດ້ໂດຍຄູ່ກໍລະນີ, ຝ່າຍໃດໜຶ່ງ ສາ ມາດສະເໜີຂໍ້ຂັດແຍ່ງຫາ ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ຂະແໜງການອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ, ຄະນະບໍລິຫານງານເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ຫລື ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 78 (ປັບປຸງ) ການແກ້ໄຂໂດຍສູນ ຫຼື ຫ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ສປປ ລາວ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ

ໃນກໍລະນີຂໍ້ຂັດແຍ່ງບໍ່ສາມາດຖືກແກ້ໄຂດ້ວຍວິທີການທາງດ້ານບໍລິຫານໄດ້, ຄູ່ກໍລະນີ ສາມາດ ຮ້ອງຂໍຕໍ່ ສູນ ຫຼື ຫ້ອງການ ແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ໃນກໍລະນີທີ່ເປັນຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ລະຫວ່າງ ນັກລົງທຶນດ້ວຍກັນ ຄູ່ກໍລະນີສາມາດເລືອກທີ່ຈະສະເໜີແກ້ໄຂໂດຍ ສູນ ຫຼື ຫ້ອງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຂອງ ສປປ ລາວ ຫລື ອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານ ເສດຖະກິດ ຂອງຕ່າງປະເທດ ຕາມການຕົກລົງຂອງຄູ່ກໍລະນີ ຫລື ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ. ຄຳຕັດສິນຂອງຄະນະ ໄກ່ເກຍດັ່ງກ່າວຈະຖືກຮັບຮູ້ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ໃນ ສປປ ລາວໂດຍອີງຕາມກົດໝາຍສາກົນ, ເຊິ່ງລວມທັງ ສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການຮັບຮູ້ ແລະ ການບັງຄັບປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງຄະນະສານ ຫຼື ອົງ ການ ແກ້ໄຂໄກ່ເກຍຂໍ້ ຂັດແຍ່ງຂອງຕ່າງປະເທດ (1958) ທີ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍກົດໝາຍແກ້ໄຂໄກ່ເກຍຂໍ້ຂັດແຍ່ງຂອງ ປະເທດ, ແຕ່ຕ້ອງ ຜ່ານການຮັບຮອງຕາມຂັ້ນຕອນຂອງຂະບວນການຍຸຕິທຳຕາມກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 79 (ປັບປຸງ) ການຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານ

ໃນກໍລະນີຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງຫາກເຫັນວ່າຕົນຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມຍຸຕິທຳ ຫລື ອັບປະໂຫຍດ ໃນການແກ້ໄຂຂໍ້ ຂັດແຍ່ງ ໂດຍຜ່ານຂະບວນການໃດໜຶ່ງທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 76, ມາດຕາ 77 ແລະ ມາດຕາ 78 ຂອງກົດໝາຍ ສະບັບນີ້ ຝ່າຍດັ່ງກ່າວ ສາມາດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ສຳລັບຂໍ້ຂັດແຍ່ງຂອງການລົງທຶນທີ່ໄດ້ມີສັນຍາກັບລັດໃຫ້ປະຕິບັດຕາມວິທີການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ໄດ້ກຳ ນົດໄວ້ໃນສັນຍາ.

ພາກທີ X

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ, ກວດກາ

ໝວດທີ 1

ການຄຸ້ມຄອງ

ມາດຕາ 80 (ປັບປຸງ) ອົງການຄຸ້ມຄອງ

ລັດຖະບານເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດໂດຍມອບໃຫ້ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າເປັນເຈົ້າການຄຸ້ມຄອງໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນປະກອບດ້ວຍ:

1. ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ;
2. ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ;
3. ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 81 (ບັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນເສນາທິການໃຫ້ລັດຖະບານ ໃນວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງແຜນຍຸດທະສາດ, ນະ ໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ສະຫລຸບ, ສັງລວມ, ຕີລາຄາ, ລາຍງານວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນໃຫ້ລັດຖະບານ;
2. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບໂຄງການ ຫລື ກິດຈະການຮຽກການລົງທຶນ ເພື່ອດຶງດູດການລົງທຶນ;
3. ແນະນຳ, ຕິດຕາມ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍແລະ ລະບຽບການ ແລະ ວຽກງານການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ລວມທັງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງໃນການຕິດຕາມກວດກາ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິບັນດາໂຄງການລົງທຶນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃນຂອບເສດທົ່ວປະເທດ ໂດຍການປະສານສົມທົບ ກັບທ້ອງຖິ່ນ;
4. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປະຕູດຽວ ໃນການສົ່ງເສີມການລົງທຶນໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ;
5. ກໍ່ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບພະນັກງານໃນວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ;
6. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດກ່ຽວກັບວຽກງານການລົງທຶນ;
7. ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດແລ້ວໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ;
8. ໄກ່ເກຍ ແລະ ແກ້ໄຂ ເບື້ອງຕົ້ນ ບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາໂຄງການ, ກິດຈະການລົງທຶນໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ;
9. ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ອອກໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ, ໂຈະ, ຖອນ, ຍົກເລີກໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ຫລື ສັນຍາທີ່ຕົນອອກອະນຸຍາດ ຫລື ເຊັນສັນຍາ ຕາມພາລະບົດບາດ ໂດຍການເຫັນດີຂອງລັດຖະບານ;
10. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 82 (ບັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນແຂວງ, ນະຄອນຫລວງ

ພະແນກແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ, ນະຄອນຫລວງ ຮັບຜິດຊອບ:

1. ເປັນເສນາທິການໃຫ້ອົງການປົກຄອງ ແລະ ຄະນະສິ່ງເສີມການລົງທຶນຂັ້ນແຂວງ, ນະຄອນຫລວງ ໃນວຽກງານສິ່ງເສີມການລົງທຶນ, ຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບວຽກງານສິ່ງເສີມການລົງທຶນ;
2. ສະຫລຸບ, ສັງລວມ, ຕີລາຄາ, ລາຍງານວຽກງານສິ່ງເສີມການລົງທຶນໃຫ້ອົງການປົກຄອງ ແລະ ຄະນະສິ່ງເສີມການລົງທຶນ ຂັ້ນແຂວງ, ນະຄອນຫລວງ ແລະ ສູນກາງ;
3. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບການສິ່ງເສີມການລົງທຶນແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບວຽກງານການດຶງດູດການລົງທຶນ;
4. ແນະນຳ, ຕິດຕາມ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ແລະ ວຽກງານການສິ່ງເສີມການລົງທຶນ;
5. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປະຕູດຽວ ໃນການສິ່ງເສີມການລົງທຶນໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ;
6. ກຳສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບພະນັກງານ ໃນວຽກງານສິ່ງເສີມການລົງທຶນ;
7. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານການລົງທຶນ;
8. ຊຸກຍູ້, ສິ່ງເສີມ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທີ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນອອກອະນຸຍາດໃຫ້ມີປະສິດ ທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ;
9. ໄກ່ເກ່ຍ ແລະ ແກ້ໄຂ ເບື້ອງຕົ້ນ ບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນບັນດາໂຄງການລົງທຶນໃນແຂວງ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ;
10. ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງໃນການຕິດຕາມ, ກວດກາ ຢ່າງໃກ້ສິດ ແລະ ເປັນປົກກະຕິບັນດາໂຄງການລົງທຶນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນແຂວງ, ນະຄອນຂອງຕົນ;
11. ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ອອກໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ, ໂຈະ, ຖອນ, ຍົກເລີກໃບອະນຸຍາດລົງທຶນ ຫລື ສັນຍາທີ່ຕົນອອກອະນຸຍາດ ຫລື ເຊັນສັນຍາ ຕາມພາລະບົດບາດໂດຍການເຫັນດີຂອງອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ, ນະຄອນ;
12. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 83 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການແຜນການແລະ ການລົງທຶນເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ
ຫ້ອງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ, ລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບການສິ່ງເສີມການລົງທຶນໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
2. ເຜີຍແຜ່ນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບວຽກງານສິ່ງເສີມການລົງທຶນ, ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
3. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພາຍໃນເມືອງ, ເທດສະບານຂອງຕົນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບວຽກງານສິ່ງເສີມການລົງທຶນ;
4. ສ້າງໂຄງການຫລືກິດຈະການຮຽນການລົງທຶນຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ແລ້ວສະເໜີຂັ້ນເທິງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພິຈາລະນາ;

5. ເກັບກຳສະຖິຕິ, ຂໍ້ມູນ ຂອງໂຄງການລົງທຶນ ຢູ່ໃນເມືອງຂອງຕົນ;
6. ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ, ໄກ່ເກ່ຍ ແລະ ແກ້ໄຂເບື້ອງຕົ້ນ ກ່ຽວກັບ ບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນ ໃນບັນດາໂຄງການລົງທຶນ ໃນເມືອງ, ເທດສະບານ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ;
7. ສະຫລຸບ, ລາຍງານວຽກງານການລົງທຶນຕໍ່ຂັ້ນເທິງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
8. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 84 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ຂັ້ນສູນກາງແລະ ທ້ອງຖິ່ນ

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນພາກເອກະຊົນ ຕາມຂະແໜງການຂອງຕົນ;
2. ເປັນເຈົ້າການປະສານງານ ກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ ໂຄງການລົງທຶນ ຂອງພາກເອກະຊົນ ຕາມຂະແໜງການຂອງຕົນ;
3. ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາອອກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນກິດຈະການ, ໂຈະ, ຖອນ, ຍົກເລີກຕາມຂະແໜງການຂອງຕົນ;
4. ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງເປັນເຈົ້າການຮ່ວມກັບຂະແໜງການອະນຸມັດຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາການດຳເນີນກິດຈະການລົງທຶນຢ່າງເປັນລະບົບ, ກົມກຽວ, ປົກກະຕິ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ;
5. ສະຫລຸບ, ສັງລວມ, ຕີລາຄາ, ລາຍງານກ່ຽວກັບສະພາບການລົງທຶນຂອງພາກເອກະຊົນ ໃຫ້ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອລາຍງານລັດຖະບານ;
6. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 85 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຜັນຂະຫຍາຍ ແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍ ເພື່ອສົ່ງເສີມການລົງທຶນພາກເອກະຊົນ ຕາມຂະແໜງການຂອງຕົນ;
2. ເປັນເຈົ້າການປະສານງານ ກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການສົ່ງເສີມ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ ໂຄງການລົງທຶນ ຂອງພາກເອກະຊົນ ຕາມຂະແໜງການຂອງຕົນ;
3. ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ການອອກໃບອະນຸຍາດ, ໂຈະ, ຖອນ, ຍົກເລີກຕາມພາລະບົດບາດ ໃນຂະແໜງການຂອງຕົນ ໂດຍການເຫັນດີຂອງອົງການປົກຄອງຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ;
4. ສະຫລຸບ, ສັງລວມ, ຕີລາຄາ, ລາຍງານວຽກງານສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໃຫ້ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອລາຍງານອົງການປົກຄອງຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສູນກາງ;
5. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

**ໝວດທີ 2
ການກວດກາ**

ມາດຕາ 86 (ປັບປຸງ) ອົງການກວດກາການລົງທຶນ

ຂະແໜງ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນເຈົ້າການສົມທົບກັບຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃນການຕິດຕາມກວດກາໂຄງການລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 81, ມາດຕາ 82 ແລະ ມາດຕາ 83 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ສົມທົບກັບຂະແໜງການອອກອະນຸຍາດ ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ຕາມພາລະ ບົດບາດຂອງຕົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 82 ແລະ ມາດຕາ 83 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້

ມາດຕາ 87 ເນື້ອໃນການກວດກາ

ທຸກການເຄື່ອນໄຫວຂອງບັນດາກິດຈະການການລົງທຶນລ້ວນແຕ່ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ແລະ ກວດ ກາຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຊຶ່ງມີເນື້ອໃນດັ່ງນີ້:

1. ກວດກາການປະຕິບັດສັນຍາການລົງທຶນ;
2. ກວດກາການປະຕິບັດຂັ້ນຕອນຂອງການລົງທຶນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ;
3. ກວດກາການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ລວມທັງຊັບສິນຂອງ ປະຊາຊົນ, ຂອງລັດ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ;
4. ກວດກາການປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
5. ກວດກາການປະຕິບັດມາດຕະການຄວາມປອດໄພຂອງແຮງງານ.

ອົງການກວດກາການລົງທຶນ ມີສິດສະເໜີມາດຕະການແກ້ໄຂຕໍ່ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຝຶຈາລະນາໃນ ກໍລະນີທີ່ຝົບເຫັນການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 88 (ປັບປຸງ) ປະເພດການກວດກາ

ການກວດກາມີສອງປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ການລົງທຶນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 79, 80, 81, 82 ແລະ ມາດຕາ 83 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.
2. ການກວດກາພາຍນອກ ຊຶ່ງແມ່ນສະພາແຫ່ງຊາດ, ອົງການກວດກາລັດຖະບານ ແລະ ຕ້ານການສໍ້ລາດບັງ ຫລວງ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດໃນການກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສິ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການ ລົງທຶນຕາມສິດ, ໜ້າທີ່ ແລະ ພາລະບົດບາດຂອງຕົນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 89 ຮູບການການກວດກາ

ການກວດກາມີສາມຮູບການດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ;
2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ.

ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ ແມ່ນການກວດກາທີ່ມີລັກສະນະເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນ ແນ່ນອນ ຊຶ່ງຕ້ອງປະຕິບັດຢ່າງໜ້ອຍສອງຄັ້ງຕໍ່ປີ.

ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າແມ່ນການກວດການອກແຜນການເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນຊຶ່ງຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ກ່ອນລ່ວງໜ້າຢ່າງໜ້ອຍຊາວສີ່ຊົ່ວໂມງ.

ການກວດກາແບບກະທັນຫັນແມ່ນການກວດກາໃນເວລາທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ຮີບດ່ວນໂດຍບໍ່ມີການແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາສາມາດດຳເນີນການກວດກາດ້ານເອກະສານແລະ ການປະຕິບັດຕົວຈິງຢູ່ສະຖານທີ່ປະຕິບັດງານ

ພາກທີ XI

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 90 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນການລົງທຶນທີ່ມີປະສິດທິຜົນ, ມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ການດຶງດູດ ແລະ ການຊຸກຍູ້ການລົງທຶນ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 91 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນທີ່ໄດ້ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການສຶກສາອິບຣົມ, ປະຕິບັດວິໄນ, ປັບໄໝ, ໃຊ້ແທ່ນທາງແຜ່ງ ຫລື ດຳເນີນຄະດີ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີເປົ່າ ຫລື ໜັກຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ພາກທີ XII

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 92 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານແຫ່ງສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 93 (ປັບປຸງ) ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕປະຊາ ຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ ແລະ ພາຍຫລັງໄດ້ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສືບທໍາ (15) ວັນ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ປ່ຽນແທນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 08 ກໍລະກົດ 2009. ຜົນປະໂຫຍດຂອງບັນດາວິສາຫະກິດໄດ້ຮັບພາຍໃຕ້ສັນຍາທີ່ໄດ້ເຊັນກັບລັດຖະບານ ກ່ອນໜ້ານີ້ ແມ່ນບໍ່ມີການປ່ຽນແປງ ຈົນກວ່າສິ້ນສຸດສັນຍາ.

ໃນກໍລະນີທີ່ບັນດາວິສາຫະກິດດັ່ງກ່າວຫາກມີຈຸດປະສົງຕ້ອງການຮັບນະໂຍບາຍສິ່ງເສີມການລົງທຶນຕາມ
ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກໍ່ມີສິດສະເໜີຕໍ່ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງແລ້ວຂະແໜງການດັ່ງກ່າວກໍ່ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນປະຕິບັດໄດ້
ໃນທັນໃດ.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ